

[Maisted.]

se, at det har indflydelse på bruttofaktoriindkomsten, og at den vil stige mere og hurtigere, end hvis man havde opretholdt det andet, døds-syge forslag.

Aase Olesen (RV):

Jeg må sige, jeg deler ganske indenrigsministerens synspunkt med hensyn til fremskridts-partiets knækæg. Jeg synes også, det skal siges herfra, at når alle er enige om, at vi skal spare, så skal alle offentlige budgetter holde for, og så er det altså nødvendigt, at vi også ser på kommunernes budgetter. Det forstår kommunerne udmærket, og det er derfor, augustfor-ligspartierne er gået ind på det. Pengene skal komme et sted fra, er der blevet sagt flere gange, og det gælder altså også generelt.

Jeg er meget skuffet over, at indenrigsministeren slet ikke vil gå ind på den tanke, at det kunne være en god idé at diskutere Københavns problemer, også i relation til de øvrige lovforslag. Vi har en 2-3-4 lovforslag i år, som direkte lægger op til at fastlægge regler omkring Københavns fremtid, og jeg kan altså ikke forstå, at der skulle være noget i vejen for at løfte det ud af denne problematik, for indenrigsministeren er jo enig med mig i, at problemerne ikke er løst med det lovforslag, der ligger på bordet i dag.

Det har ikke noget at gøre med en Big Brother-indstilling, eller hvad det var, hr. Hagen Hagensen kaldte det. Københavns problemer er så komplicerede, at der kunne være god grund til at se på, hvordan udligningen mellem andre kommuner og så netop København er. Hvis pengene skal komme et sted fra, så er det altså ikke sikkert, at alle pengene, der i dag bruges til bloktilskud, skal fordeles efter objektive kriterier. Det bliver man nødt til at se på, og vi bliver nødt til at se på – det er også et svar til hr. Kaj Hansen – : hvorfor er Københavns kommunes og hovedstadsområdet skatte-tryk så højt?

Jeg nævnte, at man havde nogle ganske særlige løntillæg. Det er der ingen der har villet komme ind på her. Hvorfor skal man blive ved med at have det? Det var noget, man havde, dengang man ikke kunne få arbejdskraft til det offentlige, da man skulle konkurrere med provinsens lærerboliger osv. Ministeren har ikke villet gå ind på det spørgsmål, om stedtillæg ikke i virkeligheden er forældede.

Vi skal også se på det problem, der hedder at komme ned i serviceniveau, når man ikke mere har det store befolkningsunderlag. Vi ved alle sammen, og det gælder alle affolkingskommuner, at det er en besværlig problematik at skære institutioner ned og afskedige mennesker, men vi ved også, og det kan ikke være ministeren ubekendt, at med det økonomiske forlig, der er indgået på Københavns rådhus, er de ansvarlige partier netop enige om at se på det spørgsmål. Man er klar over, at man ligger helt i top, hvad angår forbrug af offentligt personale. 30 pr. 1.000 indbyggere har vi lige set i de seneste statistikker, mens gennemsnittet ligger omkring de 20 for resten af landets amter og kommuner. Det er København selv opmærksom på, hvorfor skulle vi så ikke tage det i betragtning? Det indgår jo i de høje skatter.

Specielt spørgsmålet om de helt særlige løntillæg, som er meget svære at overskue virkningen af, vil vi i hvert fald godt – hvis ikke det kan blive i et andet udvalg – grave i i kommunaludvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Der er nok ingen tvivl om, at vi kommer til at drøfte disse forhold meget i kommunaludvalget. Her skal jeg blot til fru Aase Olesen sige, at jeg ikke ser nogen grund til, at man fra statens side over for en enkelt kommune – selv om det er den største, Københavns kommune – skulle komme og sige: nu skal vi undersøge jeres forhold. Derved ville man gå helt væk fra det, der er tankegangen i, at kommunerne skal have deres eget styre og selv lægge deres ting til rette. København både kan og må gøre det selv, det kan der slet ikke være nogen tvivl om.

Fru Aase Olesen taler om, at der er særlige løntillæg i København og måske i flere kommuner i nærheden af København. Nu vel, så vil jeg have lov til at sige her: ja men det må kommunerne og kommunernes borgere selv om. Fru Aase Olesen eller andre skal ikke komme og fortælle, hvad man skal lave i Københavns kommune, det skal dette ting heller ikke gøre. Det må Københavns kommune have lov til at gøre inden for de rammer, som nu engang er fastsat for kommunerne.

Fru Nana Mikkelsen omtalte Frederiksberg som en velhaverkommune. Ak ja, det var den engang. Vi er omtrent nederst blandt hovedstadskommunerne med hensyn til indtægter.